

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] • [REDACTED]
Tel.: [REDACTED] • E-mail: [REDACTED]

Міністру юстиції України
пану Петренку П.Д. - **ОСОБИСТО ТА ТЕРМІНОВО** -
Міністерство юстиції України
вул. Городецького, 13
UA-01001 Київ
themis@minjust.gov.ua

Мюнхен, 12.04.2015 р.

Копії:

Пану Костянтину Красовському
Головний департамент правової політики
Адміністрації Президента України
вул. Банкова, 11
UA-01220 Київ
kostyantyn.krasovsky@apo.gov.ua

Пану Миколі Кулебі
Уповноваженому Президента України з прав дитини
вул. Банкова, 11
UA-01220 Київ

Послу Німеччини в Україні
Д-р Кристофу Вайлю
Посольство Федеративної республіки Німеччина
вул. Богдана Хмельницького, 25
UA-01091 Київ
rk@kiew.diplo.de

Справа викрадення Еміля [REDACTED] (Терміновий запит про допомогу)

Шановний Павле Дмитровичу,

В липні 2013 року мій син Еміль [REDACTED] громадянин Німеччини, 2012 року народження, був незаконно вивезений з Німеччини в Київ моєю дружиною Іриною [REDACTED] 1977

року народження. Ви можете знайти всю інформацію стосовно даної справи у додатках німецькою та українською мовами.

Через шість тижнів після незаконного вивезення я подав до **Центрального управління опіки Міністерства юстиції позов щодо повернення дитини на підставі Гаазької Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей**. Мій позов був прийнятий тому що:

1. Постійним місцем проживання Еміля була Німеччина, що було погоджено обома батьками перед органами влади в Німеччині,
2. дійсно здійснював свої права опіки та піклування з народження Еміля, та
3. Утримання дитини в Україні є неправомірним та незаконним.

Справа Еміля дуже схожа на справу **Сабіни** [REDACTED] Ми обидва з її батьком, паном Уве [REDACTED] громадянином Німеччини, **отримали негативні враження від юридичної системи України**.

В обох випадках матері, які незаконно вивезли та утримують дітей, зі своїх власних крайнє егоїстичних інтересів **повністю розірвали контакт** з батьком дитини та відмовляються надати будь-яку інформацію про стан та місцеперебування дитини. Еміль та Сабіна забувають своїх власних батьків та вимушені проводити без них дитинство. Це демонструє деструктивне ставлення матерів, яке є **шкідливим для добробуту дітей**. Вони **перетворили наших невинних дітей на інструмент** грубої боротьби за владу.

Міністерство юстиції, Головне управління міліції Солом'янського району, Служба у справах дітей Солом'янського району та Прокуратура міста Києва не були готові надати допомогу у відповідь на мої чисельні запити в 2014 та 2015 роках. Вони терпимо відносяться або навіть підтримують **повну дискримінацію мене як батька-іноземця**. Це є **порушенням основних прав людини** – те тільки з точки зору Гаазької Конвенції, але і за будь-якими міжнародними правовими та моральними нормами.

Я був ще раз шокований досвідом, який отримав під час слухання справи повернення Сабіни [REDACTED] в Касаційному суді Києва минулого тижня. Це слухання віддзеркалило теж саме **спотворення закону**, яке я спостерігав в Апеляційному суді Києва в грудні 2014 року. Повністю некомпетентні судді задавали пану [REDACTED] питання тільки про роль та перспективи його дружини. Їх **зовсім не турбувало становище дитини: викрадена, зникла, ізольована, без контакту з батьком**. Знову ж таки, здавалося, що судді вже передбачають остаточне рішення щодо опіки (на користь матері), на яке мають права тільки (!) суди Німеччини.

Під час зустрічі з послом Німеччини доктором Вайлем в січні 2015 року, Ви, міністр Петренко, пообіцяли, що **Гаазька конвенція буде належним чином застосована** в цих міжнародних справах викрадення дітей. Після останнього слухання справи Сабіни я почав сумніватися, що ця обіцянка буде виконана. Те, що відбувається тут, не є нічим іншим, як **повною легалізацією брудних злочинів викрадення дітей**. Україна пропонує **широкий простір беззаконня** в цьому випадку.

Таким чином я повністю підтримує звернення пана [REDACTED] подане Вам два дні тому. **Глибоке порушення наших батьківських прав в Україні є систематичним і не є чимось особливим.**

В першу чергу я **скаржусь** на те, що:

1. Процедура повернення дитини **тягнеться вже майже два роки**, хоча Гаазька Конвенція вимагає **негайності** для збереження добробуту викраденої дитини. Саме Ви доручили Центральному органу призначити слухання справи тільки на літо 2014 року. За цей час не було ніякого прогресу в поверненні Емілія або в **відновленні розірваного зв'язка між батьком та сином**.
2. Гаазька Конвенція призначає активну роль Центральному органу [REDACTED] [REDACTED] Згідно зі Статтею 7 він повинен організувати або забезпечити:
 - a) повний доступ до викраденої дитини,
 - b) пошук зниклої дитини, та

с) захист дитини від жорстокого поводження (наприклад, постійного переміщення та ізоляції).

Центральний орган не виконує всі ці обов'язки з самого початку відкриття обох справ.

3. Як звичайно відбувається у випадку викрадення дитини, рішення Сімейного суду Німеччини від грудня 2013 року надало мені **виключне право визначати місце проживання Еміля**. Це рішення **постійно ігнорується усіма українськими органами влади**. Це означає ще одне порушення Гаазької Конвенції та Міжнародної угоди по захисту дітей: відповідно, **повинна переважати юрисдикція країни походження дитини**. Згодом, Еміля протягом чотирьох місяців переховували в Криму, і це відбувалось під час нападу Росії на півострів.
4. У вересні 2014 року Печерський районний суд **визнав утримання Еміля в Україні незаконним і зобов'язав негайно повернути його до Німеччини**. Цей наказ навмисно не був виконаний Солом'янською виконавчою службою та Еміль був знову таємно переміщений його матір'ю. У грудні 2014 року в ході короткого слухання і за відсутності Еміля та його матері Київський апеляційний суд **скасував рішення про повернення дитини**. Основний мотив такого вердикту був відверто дискримінаційним і далеким від будь-якого юридичного обґрунтування: дитина повинна в першу чергу знаходитись з матір'ю, а не з батьком. До сьогоднішнього дня, такі судді, зразка Радянського союзу, коштували мені ще півроку поневірянь без мого сина, а також величезних втрат енергії та грошей.
5. Під час слухання в Апеляційному суді справи Еміля, також як і в ході процесу Сабіни в Касаційному суді, **судді (переважно жінки) виказали свою некомпетентність, непрофесіоналізм та прихильність до українських матерів – викрадачок**. Повністю ігноруючи Гаазьку Конвенцію, вони **дискримінували батьків, яки подали позов, за їх статтю та національність**. Вони намагаються **нав'язати застарілі радянські погляди у даній справі та не мають поваги до культури Німеччини**, в якій батько

відіграє настільки ж важливу роль, як і мати. Вони зовсім не розглядають головне питання, а саме, чи **утримання Еміля та Сабіни на території України є незаконним**. А воно, звичайно, є незаконним, тому що батьки його не погодили.

6. Найбільш дивним та ганебним є те, що: всі ці «тільки для матерів» судді радянського типу **не виказують ніякого інтересу до самих дітей**. Сабіна та Еміль **утримуються в ізоляції, неволі та бідності**. Їх свідомо переміщують з місця на місце. **В них немає гарних перспектив на майбутнє життя**, тому що матері – викрадачки не мають їх також. В Німеччині, однак, Сабіну та Еміля очікують райські умови **стабільності, послідовності та процвітання**. Їх легальні місця проживання у Мюнхені мають все, про що може мріяти дитина: сучасне та мирне середовище без війни та кризи; чудову квартиру з власною дитячою кімнатою та великим балконом; чистий та тихий район, де майже немає автомобільного руху, але є багато родин та дітей, дитячих майданчиків, а поруч озеро та пляж, відмінні дитячі садочки та школи на відстані пішої прогулянки. Все це пропонує їм **найкращі можливості не тільки для розвитку та щасливого дитинства**, але також для **здобуття вищої освіти**, що є важливим в умовах все більш мінливого і складного світу.
7. З моменту нелегального вивезення мати Еміля живе коштом моїх грошовий переказів та на невеличку пенсію своєї матері. Вона не може належним чином піклуватися за дитиною. Під час всіх моїх візитів до Києва вона не дозволяла мені контактувати з дитиною, навіть задля перевірки його здоров'я. Зараз Еміль **не має ні двомовної освіти, ні фізичної та медичної допомоги**, яка йому необхідна для подолання порушення росту. Його **утримують як в'язня**, майже без свіжого повітря та сонця, без плавання та інших видів спорту. Таким чином мати **ставить здоров'я, добробут та майбутнє Еміля в небезпеку**, а всі органи влади в Україні **не бажають цього помічати**.
8. Пройшов рік після революції Гідності, але стара **корумпована та неефективна юридична система жива і добре себе почуває**. Матері-викрадачки використовують її без перешкод. **Жертвами стали Сабіна та**

Еміль. Щоб уникнути ще більшої шкоди їх дитинству, вони мають бути повернені до Німеччини!

Моє наполегливе прохання до Вас:

1. Взяти активну участь у подоланні зневаги до норм міжнародного права в системі українського правосуддя. **Поважати Гаазьку конвенцію** та повернути наших викрадених дітей
2. Забезпечити мені на пану [REDACTED] **безпосередній доступ до наших дітей**, якщо необхідно за підтримки інших державних органів України. Ми дуже добре знаємо: Україна може це зробити і зробити дуже швидко, якщо є воля та наказ вищих органів
3. Дослідити **місцеперебування Еміля та Сабіни та захистити дітей від незаконного переміщення.**
4. Запросити **компетентних, професійних та неупереджених суддів** вести касаційний процес, з розумною рівновагою чоловіків та жінок.
5. Переконайтеся, що рішення щодо повернення дитини дійсно **виконане.**
6. На знак визнання повної недієздатності української правової системи в справі повернення Еміля та Сабіни: як найкраще рішення - відправити назад обох дітей **виконавчим ордером. Стаття 18 Гаазької Конвенції дає на це дозвіл.**

Підписуючи Гаазьку Конвенцію, Україна визнала існування **культурної різниці між країнами-підписантами.** Це має **виключити будь-які рішення на зразок «тільки матері».** Якщо Україна хоче бути визнаною в якості надійного та поважного міжнародного партнера, вона має відповідати нормам цивілізованого світу.

Деякі міркування:

- Ви закликаєте **міжнародне право** відновити суверенітет України над територіями **Криму та Донбасу.** А що ви робите, у випадку якщо той самий міжнародний закон вимагає від вас **поважати права людини, тобто також батьківські права іноземних громадян?**

- Ви хочете приєднатися до **Європейського Союзу**. Якщо так, чи будете ви дотримуватися європейських правил, коли йдеться про **тяжкий злочин нелегального вивезення дитини через кордон українськими матерями**?
- Ви прославляєте **західні цінності та верховенство права**. А як щодо **рівноправності батьків і матерів, ваших громадян та іноземців перед українським судом**?

Я терміново прошу надати мені доступ до любимого сина. Гаазька Конвенція не дає жодних сумнівів з цього приводу, починаючи зі Статті 1. Моєю головною метою є відновлення важливих відносин між батьком та сином. Заради мого сина, я готовий співпрацювати з матір'ю-викрадачкою.

Пан [REDACTED] та я повинні повідомити Вас, що в разі необхідності ми звернемося до **Європейського суду у Страсбурзі**. Вже зараз кричуще порушення міжнародного права в Україні привертає все більшу увагу від уряду та медіа в Німеччині. А це вже не означає «Слава Україні»...

Будь ласка, невідкладно зробіть потрібні заходи! Час йде, а з залів українських судів надходять ясні сигнали інших порушень закону. Україна має відіслати наших дітей назад, без затримки, виправдань та вивертів!

Ставтесь до цієї справи, як би це вашу дитину незаконно вивезли та утримували за кордоном.

З повагою,

